

מכתבים למק"ר

הרב מאיר גולדמינץ

כריכה ועימוד: יצחק למפרט 054-8046613 | il@inn.co.il
הבאה לדפוס: אריאל יוסף פריימן

יו"ל ע"י
'דרך אמונה - איגוד רבנים ציוני'
טלפון: 054-7690719
דוא"ל: rabanimde@gmail.com

כל הזכויות שמורות למחבר

לתגובות ולהשתתפות בעלות הפקת החוברת ניתן לפנות:

מאיר גולדמינץ
חרשה-טלמון 73
ד.ג. מודיעין, 7193700
טלפון: 055-6609506 ; 02-9709506
דוא"ל: meir9506@gmail.com

למאמרים נוספים, בקרו באתר האינטרנט: www.amisraelchay.co.il

מגן הציונים

4

הקדמה

5

**מכתב ראשון:
כאב אישי**

7

**מכתב שני:
היהדות - דת או לאום?**

10

**מכתב שלישי:
העם קודם לתורה**

13

**מכתב רביעי:
עם נבחר**

17

**מכתב חמישי:
היהדות - דת עם הוכחות והתגלות**

21

**מכתב שישי:
השראת השכינה בישראל**

25

**מכתב שביעי:
גיור משמעותו הצטרפות ל"אתה בחרתנו"**

הקדמה

במסגרת שירות המילואים, פגשתי חיילת שאביה יהודי ואימה גויה. על פי דין תורה, היהדות נקבעת על פי האם, ולכן החיילת הזו איננה יהודיה. היא קבלה זאת בהבנה, וחפצה להתגייר. היא הסכימה לקבל על עצמה שמירת מצוות חלקית, ולחיות כמו הרבה יהודים מבטן ומלידה, השומרים חלק מתרי"ג המצוות, אך (עדיין) לא את כולן.

כתבתי לה את המכתבים הללו, כדי להסביר לה מהו עם ישראל, מהי תורת ישראל, ומהי מהותו של הגיור.

מכתבים אלו הביאו אותה לתהליך של ברור פנימי, שבסופו החליטה להצטרף לעם הנבחר בצורה מלאה, ולהסתופף תחת כנפי השכינה.

מאיר אולדמנין
תמוז ה'תשע"ד

מכתב ראשון:
כאב אילי

שלום רב!

מכתב זה אני כותב מתוך הבנת תחושת הכאב העמוק והמצב הבלתי נתפס שאת שרויה בו.

אביך יהודי, אמך נוכריה, ואת... בכל העולם רואים אותך כיהודיה - לפי האבא, ורק העם היהודי בעצמו רואה בך גויה - לפי האמא.

את עצמך מרגישה חלק מעם ישראל. עלית לארץ ישראל - ארצו של העם היהודי, הנך אזרחית במדינת ישראל - מדינתו של העם היהודי. כפטריוטית נאמנה משרתת את בצבא ההגנה לישראל, ובצורה ברורה חשה את כי העם היהודי הוא העם עמו את קושרת את גורלך.

דא עקא, שבמצבך הנוכחי, עם ישראל אינו רואה אותך בין שורותיו.

הסכמת לקבל את ה"גזירה" ולעבור תהליך גיור.

את מבינה שלגיטימי שהעם שלתוכו רוצה את להיכנס, יעמיד קריטריונים בשער הכניסה אליו, והקריטריונים הינם ברורים: (ברית מילה), טבילה וקבלת עול מצוות, אך אל השלב הזה טרם הגעת.

התחלת ללמוד את המצוות, חלק מהן אף הפכו לשגרת יומך, אך עדיין אינך בשלה לשמור את כולן. הנך חשה פגועה: "מה גרועה אני מיהודים רבים וטובים, שגם הם אינם שומרים את כל המצוות?! חלקם אפילו שומרים פחות ממני!".

יתירה מזאת! חלקם אפילו אינם נאמנים אל העם היהודי כמוך, ובכ"ז הם נחשבים כיהודים, ואת לא!

וזה מקומם!

ואת שואלת: אולי, גם לשיטה הרפורמית יש מקום?

הם הרי מראש רואים בך יהודיה עקב אביך היהודי,

וגם אם תרצי "ליתר ביטחון" להתגייר, אצלם יהיה קל יותר.

אולי גם הם שיטה לגיטימית ביהדות.

את שואלת: הרי יש הרבה עדות ודעות שונות ביהדות, במה הם גרועים מכל השאר?

נכון שבסתר ליבך את יודעת כי לא זו היהדות האמתית, ובהחלט היית רוצה להצטרף לחלק הנאמן והשורשי של העם היהודי, אך במצוקתך את מהרהרת: אולי מחוסר ברירה

גם להם יש מקום.

ובפרט, שנראה שכבר מצאת את בחיר ליבך, אתו את רוצה להקים בית.

לא סתם בית, אלא בית נאמן בישראל!

בית המעמיד צאצאים שהם חלק מן העם היהודי!

ודווקא היהדות הנאמנה היא זו שמערימה עלייך קשיים בהקמתו של בית זה,

כי במצבך הנוכחי, הרבנות רואה אותך כמי שאינה יהודיה, ולא תאפשר לא חופה ולא קידושין.

כי על פי ההלכה אין מקום לנישואי יהודי עם בת אל זר.

אך משפט זה עצמו מקומם אותך: אינך רואה את עצמך כבת אל זר. אדרבא! רוצה את להיות יהודיה, אך לא בהכרח להיות דתיה. וכי אין סביבך מאות אלפי יהודים שאינם דתיים?!

מרגישה את, כי את רוצה להתקרב, אך דוחים אותך. ובליבך את חשה, ש"אם הרבנות לא תרצה לחתן אותי כדת משה וישראל, בלית ברירה אעשה זאת בלעדיה".

רבש"ע, אתה יודע כמה אני רוצה להתקרב אליך ואל העם אשר בחרת, אך מדוע הרבנות אינה מבינה שתהליך כזה איננו מתרחש בבת אחת?! מוכנה אני לשמור מצוות, אך תבינו, לא הכל ביחד! תנו לי להתקדם בקצב שלי, בע"ה בסוף יהיה בסדר! אך תבינו, שאי אפשר לקיים את הכל מיד. מדוע אתם מרחיקים אותי? רק תנו לי צ'אנס, ובע"ה תראו כי בסופו של דבר התהליך "יישתלם" גם לכם.

מכתב שלי: היהדות - דת או לא? וק?

שלום רב!

אשאל שאלה:

מהי היהדות - דת או עם?

התשובה היא: שניהם!

בשלב זה נסתפק בכך. בהמשך בע"ה נבין, כי מושג זה הרבה יותר עמוק מעם ודת גם יחד.

אך לפני שנעמיק, קודם כל נסביר את הדברים הפשוטים.

שונה היא היהדות מכל דת אחרת.

שאר הדתות (לשיטתן המוטעית) הינן אוניברסליות, ואילו היהדות היא דתו של עם ישראל.

כלומר,

אם ישאלו נוצרי מה דעתו על המוסלמים, תשובתו תהיה שלפי דעתו הם "כופרים". לפי שיטתו, הרי שהנצרות היא דת האמת, ואילו שאר הדתות הינן שקר. אלוקים נתן את הנצרות לעולם (עפ"ל), ולא את האיסלם. ולכן הרי שחובתם של כל המוסלמים להתנצר.

באותה מידה, המוסלמי יסבור שכל העולם צריך להיות מוסלמי.

מבחינתם אין הבדל בין עם אחד למשנהו. כולם צריכים לקבל עליהם את דתם. אמנם בפועל הדבר אינו קורה, אך לשיטתם כך היה ראוי להיות.

ואכן, בעבר היו מלחמות גדולות ועקובות מדם, כאשר כל דת רצתה להטיל את מרותה על האנשים שטרם "זכו" "לטעום מאורה". ובתקופות אחרות כל דת שלחה "מיסיונרים" לשכנע עמים אחרים לקבל עליהם את הדת ה"רצויה". וגם אם היום אנו חיים בעולם "ליברלי", הגורס "איש באמונתו יחיה"¹, אין זה אלא מפני שבתוך ליבם הם יודעים כי דתם אינה האמת המוחלטת והיחידה. אך מצד ה"אמת על פי דתות אלו" - כל דת סוברת כי כל באי העולם צריכים לקבל עליהם את אמונתה.

בתורת ישראל הדבר אינו כן.

תורת ישראל נועדה רק לבני ישראל.

אין לעם ישראל שום עניין לצרף לתוכו גרים.

1. כדאי לציין שהפסוק במקורו הוא: "וְצַדִּיק בְּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה" (חבקוק ב, ד).

מעולם לא עסקנו בהפצת דתנו בחרב, וגם לא בשכנוע אומות העולם להצטרף לעם היהודי.

יתירה מזאת! אפילו כאשר גר מיוזמתו בא להתגייר, מסבירים לו כמה קשה להיות יהודי, אולי הוא יוותר על העניין.

אמנם לאלו שכבר התגיירו, התייחס עם ישראל בהערצה גדולה. הם היו סמל לאנשי אמת. הם עזבו את עמם ואת משפחתם, הלכו אחר האמת האלוקית, והצטרפו לעם אשר אין להם בו קרוב וגואל. על כן, ישנה כלפיהם מצווה מיוחדת: "וַאֲהַבְתֶּם אֶת-הַגֵּר" (דברים י, יט), וחובה לעזור ולסייע להם בפרטי פרטים. אך מצווה זו - בהגדרתה - מחייבת רק לאחר שהתגיירו.²

באומות העולם מצוי פעמים רבות, שדת אחת כוללת כמה עמים, וכן בעם אחד ישנן כמה דתות. בעם ישראל אין הדבר כן. תורת ישראל כוללת רק את עם ישראל, ובתוך העם אין שום לגיטימציה להשתייך לדת אחרת.

תשאלו:

האם היהדות מרשה לגוי להיות נוצרי או מוסלמי? הרי לשיטתנו רק היהדות היא דת האמת שניתנה מאת האלוקים, וכל השאר הומצאו בידי אדם!

תשובה:

חס וחלילה!

אין שום רשות לאף גוי להיות בן דת אחרת. שאר הדתות הרי הן שקר. יש לו רשות להיות בן עם אחר, אך לא בן דת אחרת.

שאלה:

א"כ, כיצד יוכל לקשר עצמו לאלוקים?

תשובה:

תורת ישראל ציוותה אותו בשבע מצוות בני נח.

אותה תורה שציוותה את היהודי לשמור תרי"ג מצוות, היא שציוותה את הגוי לשמור שבע מצוות אלו.

על פי תורת ישראל, הגוי חייב להכיר בכך שתורת ישראל היא תורת אמת. הוא חייב להכיר בכך, שאלוקים נגלה לעם ישראל במעמד הר סיני, ושם קיבל עם ישראל את התורה, המחייבת את היהודים לשמור תרי"ג מצוות, ואת הגויים שבע מצוות.³

נחדד את הדברים:

אם לגוי תהיה דת משלו, שבה מופיעות כל שבע מצוות בני נח, הוא לא יהיה גוי מתוקן. זאת משום שגוי צריך להכיר בכך, שתורת ישראל היא זו שציוותה אותו במצוות אלו, ולא

2. אציין, כי במקרה שהבא להתגייר הינו "מזרע ישראל", כמו המקרה שלך שאביך יהודי, אזי בהחלט מעודדים אותו להתגייר.

3. אמנם באפשרותו להתנדב לקיים מצוות נוספות ויש לו שכר על כך, אך אסור לו לבדות דת משלו (רמב"ם, הלכות מלכים ומלחמות, פ"י ה"ט ו-י).

שיבדה לו דת משלו.

נמצא אם כן, שתורת ישראל נועדה לעם ישראל בלבד, אך יש בה גם מצוות המיועדות לאומות העולם.

מכתב שלישי: היום קודם לתורה כ

שלום רב!

במכתבי הקודם הארכתי לבאר שהיהדות איננה דת בלבד, וגם לא עם בלבד, אלא עם ודת יחד.

קעת נשאל שאלה:

מה קדם למה: העם לדת או הדת לעם?

התשובה (המפתיעה?) היא, שהעם קדם - וקודם - לדת.

כל יהודי המברך ברכות התורה אומר: "בא"י אמ"ה אשר בחר בנו מכל העמים, ונתן לנו את תורתו".

כלומר: הכל מתחיל מכך שה' בחר בנו מכל העמים, ולכן הוא נתן לנו את התורה.

החל מבריאת העולם, מיצירת אדם הראשון, דרך נח ועד הולדת 70 אבות העולם, מהם נוצרו 70 אומות העולם, ה' בחר לו את עם ישראל לעם סגולה.⁴ בחירה זו עברה ברור גדול, וניסיונות גדולים, אך בסופו של דבר הוכרע "כי-יעקב בחר לו יה' ישׂראל לסגלתו" (תהילים קלה, ד).

לעם סגולה זה ישנה משמעות עמוקה, ואם יזכנו ה' נעמיק בה בהמשך. אך בצורה הפשוטה, בחירה זו הופכת אותנו לשונים ומיוחדים מכל עם.

"בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם" (דברים יד, א), "אֶהְבֶּתִי אֶתְכֶם אָמַר ה'" (מלאכי א, ב), ועוד פסוקים רבים בתנ"ך מבארים זאת.

הזכרנו בראשית דברינו, כי בברכות התורה אנו מברכים: "אשר בחר בנו מכל העמים, ונתן לנו את תורתו".

כלומר, בחירת עם ישראל, היא הסיבה מחמתה נתן לנו ה' את התורה.

נשאל שאלה: האם בחירה זו הינה ריבוי זכויות או ריבוי חובות?

4. אעיר כבר כעת, כי יש הבדל בין המושג העתיק "עם" למושג המודרני "לאום". "עם" בעולם העתיק פירושו שכולם בני אותו אב (כמו העם העמוני, המואבי, המצרי, הכנעני, האדומי וכו'). לעומת המושג המודרני "לאום" שפירושו אזרחים בני מדינה אחת (כמו הלאום הצרפתי, האיטלקי הרוסי וכו'), כאשר בד"כ קדמו למציאות זו היסטוריה משותפת, ומגורים באותו חבל ארץ.

התשובה היא: שניהם!

תחילתה, ריבוי חובות!

גוי חייב רק בשבע מצוות, ואנו בתרי"ג (אדגיש שוב: יש רק דת אמת אחת. אין לגיטימציה להיות נוצרי או מוסלמי. אלא שהתורה שירדה משמיים בהר סיני, חייבה את הגויים בשבע מצוות, ואת היהודים בתרי"ג מצוות).

וכך דרכה של תורת ישראל: כל ימי חייו של האדם מקומו בוקר ועד לכתו לישון, כל פרטי חייו מונחים ומודרכים על פי התורה.

התורה מדריכה אותו כיצד לנהוג בכל צעד וצעד: כיצד ילבש את בגדיו, כיצד ינהג בבית הכיסא (במחילה), מה יברך על כל דבר ועניין, כיצד יתפלל, מה יאכל (ומה יברך על כל מאכל), כיצד יראו משאו ומתנו, מה תהיה צורת המסחר שלו, כיצד ינהג עם בני אדם, עם אשתו ועם ילדיו, ואפילו כיצד ילך לישון (תירגעו, לא הכל מתרי"ג מצוות, ובע"ה אפרט בהמשך).

האם ליהודי יש רק ריבוי חובות?⁵

לא!

ריבוי החובות מביא לידי ריבוי זכויות, וזה משתלם!

"רצה הקב"ה לזכות⁶ את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות" (מכות כג ע"ב).

הקב"ה חפץ בטובתנו, חפץ להיטיב לנו, ולכן הרבה לנו מצוות וחיובים, כדי שעל כולם ישלם לנו שכר.

גויים שיש להם רק שבע מצוות, יקבלו שכר עבור שבע מצוות. יהודים שיש להם תרי"ג מצוות, יקבלו שכר חלף עבודתם עבור כל מצווה ומצווה.

מתי מקבלים את השכר הזה?

אענה על כך בשלושה מישורים:

המישור הראשון הוא התשובה הפשוטה, שאת השכר מקבלים בעולם הבא: "היום לעשותם, למחר לקבל שכרם" (עירובין כב ע"א). וכמו שאמרו חז"ל בכמה מקומות: "העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא; התקן עצמך בפרוזדור, כדי שתיכנס לטרקלין" (אבות ד, טז).

המישור השני מתבטא כאן בעולם הזה.

אמנם, הגם ש"שכר מצוות בהאי עלמא ליכא" (חולין קמב ע"א), חייהם של שומרי

5. בניגוד לתורת הגזע הנאצית, שדברה רק על ריבוי זכויות...

6. יש להדגיש, שהמושג "לזכות" אינו מכוון רק מצד שכר המצוות - שאם נקיים מצוות הרבה, נקבל הרבה שכר. אלא הוא גם מלשון זך ונקי - זיכור. כאשר האדם מקיים מצוות, הרי שנפשו מזדככת, והוא נהיה אדם מרומם יותר.

והאמת היא, שעצם זיכור הנפש, והקרבה לקב"ה שנוצרת בעקבותיה, היא עצמה שכר המצוות.

המצוות כאן, בעולם הזה, משופרים לאין ערוך מחייהם של אלו שאינם שומרים מצוות. חשבי על חברה המושתתת על איסור גזל: איש אינו חושש לרכוש. הוא בטוח בשכניו שלא ייקחו דבר שאינו שלהם.

חשבי על חברה בה איש אינו מספר בגנותו של חברו.

חשבי על חברה, בה פעם בשבוע כל המשפחה מרוכזת יחד ליממה של גיבוש משפחתי אחד עם השני. יום בו פנויים מטלוויזיה, טלפונים, עסקים וכו' וכולו מוקדש למנוחה.

חשבי על חברה שנאמנות זוגית הינה בסיס לקיומה.

חשבי על חברה בה עשיית חסד הינה מצווה ולא "פראיריות".

חשבי על אדם, שיכול לפנות לאלוקיו בכל עת ובכל עניין.

חשבי על אדם, חברה ועם, שאינם חיים בשביל לעבוד ולצבור כסף והנאות, אלא ישנה משמעות עמוקה הרבה יותר לחייהם.

והאמת היא, שמעט נכשלתי בלשוני כשכתבתי "חשבי על חברה". ראוי יותר לומר: בואי וראי חברה כזו!

בואי בקרי ביישוב, בו בצד הבתים מונחים אופניים או בימבות של ילדים, ואיש אינו חושש כי ייגנבו.

בואי בקרי ביישוב, שבו חלונות המכוניות פתוחים בכל שעות היממה (בקיצ' ללא כל חשש.

בואי בקרי ביישוב, בו להשאיל רכב לשכן הינו דבר שגרתי, וטרמפ' הינו כלי התחבורה המרכזי.

כאמור,

לא זהו שכר המצוות. זה רק דרך אגב.

המישור השלישי, אקרא לו: "העניין האלוקי" או "השראת השכינה", והוא זקוק למכתב בפני עצמו.

מכתב הביקורת: אם נבחר

שלום רב!

לפני שניכנס למושג השראת השכינה, אקדים ואשאל שאלה זועקת:
מניין לנו שעם ישראל הוא העם הנבחר?
האם משום שאני יהודי, אני גאה בעמי ונותן לו כוחות מיוחדים?
ומניין שבכלל יש עם נבחר? האם לא כל בני האדם שווים?

התשובה הפשוטה היא, שכך כתוב בתנ"ך.
כידוע, כל הדתות המרכזיות בעולם מאמינות שהתנ"ך הוא אמת, ואנו, עם התנ"ך, ודאי סוברים שהוא ניתן מן השמיים. ומכיוון שכך כתוב בו, הוא המקור לכך שעם ישראל הוא העם הנבחר.
בהמשך דבריי אשתדל גם להביא הוכחות לכך שהתורה היא מן השמיים.

אך לפני כן ארצה להשיב על שאלת העם הנבחר תשובה ממקור אחר:

ישנו ספר נפלא הנקרא ספר הכוזרי.
ספר זה חיבר ריה"ל (ר' יהודה הלוי, שחי בספרד לפני כתשע מאות שנים), והוא מתבסס על סיפור היסטורי שקרה כארבע מאות שנים לפני תקופתו.
כידוע, בתקופת ימי הביניים העם היהודי היה בגלות, מושפל בין העמים, ונראה היה שכך נחתם גורלו: "היהודי הנודד". כדי לרומם את קרן ישראל ו"את דת האמת המושפלת" - כלשונו בפתח ספרו - כתב ריה"ל ספר זה.

הספר פותח בסיפור על מלך הכוזרים שהיה נאמן לדת עמו והקפיד על מצוותיה, והנה נגלה אליו מלאך בחלום ואמר לו: "כוונתך רצויה בעיני המקום, אך מעשיך אינם רצויים". מאחר והחלום נשנה כמה פעמים, הוא החליט לחפש מהו המעשה הרצוי.
בחיפושיו הוא נפגש עם פילוסוף, כומר נוצרי וחכם מוסלמי. עם היהודים, לא ראה צורך לדון כלל על צדקת אמונתם, מאחר ושפלותם (בתקופתו) מעידה כאלף עדים, כי אבד הכלח על אמונתם.

שיטתו המרכזית⁷ של הפילוסוף הינה, כי העולם קדמון, ויש אלוקים. אלוקים זה גבוה
7. השיטות מוצגות כאן בצורה שטחית, כי לא לימוד ספר הכוזרי הינו הנושא כאן, ודבריו מובאים לצורך עניינינו.

הוא מעל הפרטים המשתנים בעולם, ואיננו רוצה או חפץ מבני האדם מאומה. עם כל זה, ישלים האדם את תיקון נפשו אם יעבוד את האלוקים ויתפלל אליו.

שמעתי מרבובתי, שלדעת הפילוסוף, יחס האדם אל האלוקים הינו כיוס פרו החמניה אל השמש. אם החמניה רוצה לגדול טוב, כדאי לה להפנות פניה אל השמש וליהנות מזיוה. ככל שתתאים את עצמה יותר אל קרני השמש, כך הן ישפיעו עליה שפע ברכה. עם כל זה, השמש כלל אינה יודעת מהחמניה המכוונת עצמה אליה, ואין לה שום רצון שהחמניה תעשה זאת.

כך, לדעת הפילוסוף, יחס האדם אל האלוקים.

אם יפנה פניו אל האלוקים ויעבוד אותו, יחול עליו שפע ברכה. אך לאלוקים אין כל עניין בכך.

וכיצד עובדים את האלוקים?

לדעת הפילוסוף לא חשובה הדרך (כמו שלא חשובה הדרך בה החמניה מתאימה עצמה אל קרני השמש). האדם יכול להמציא איזו דת שירצה. העיקר שיעבוד את אלוקים.

לדעת הפילוסוף, גם לנצרות וגם לאיסלם יש מקום בעבודת האלוקים, ואין טעם במלחמות שמאמיני דתות אלו נלחמים זה בזה.

מלך הכוזרים אינו מקבל את שיטתו. בחלומו נגלה אליו המלאך ואמר לו בפירוש שישנו מעשה רצוי, וכוונה טהורה כשהיא לעצמה אינה מספיקה, ולכן הוא מחפש בין הדתות איזוהי הדת הרצויה ואיזוהי המעשה הרצוי⁸ (כמובן, אם ישנו מעשה רצוי, הרי **שאלוקים** **היה צריך להודיע לנו** מהו).

קרא מלך הכוזרים לכוזר נוצרי, ובקש ממנו לשמוע על עיקרי אמונתו.

אמר הנוצרי:

אני מאמין באלוקים שברא את העולם בשישה ימים. אני מאמין שהיו אדם הראשון, חטא עץ הדעת, המבול, נח והתיבה, אברהם, יצחק ויעקב, שנים עשר השבטים, ואלוקים בחר בעם ישראל.

עם ישראל זכה להיות העם הנבחר, יצא ממצרים בעזרת ניסי עשר המכות, נקרע עבורו ים סוף, הוא קיבל תורה, אכל את המן, עבורו נחצה הירדן, והוא נחל את הארץ.

לקראת סוף ימי בית המקדש השני, האלוקים התגשם כעובר בבטן בתולה מהמשפחות החשובות שבישראל. היא ילדה את האלוקים, שבארץ הוא משמש כמשיח.

עם ישראל לא קבל את המשיח הנ"ל לאלוקים, אלא צלבו⁹ ומאז האלוקים כעס על עם ישראל, השליך אותו מעל פניו, ובחר לו "עם ישראל" חדש.

אותו "עם ישראל" חדש נוצר מהיהודים שהלכו אחרי אותו האיש, ואחר כך על המצטרפים אליהם מבין האומות.

כעם ישראל המקורי, גם ב"עם ישראל" החדש היו שנים עשר שליחים של אותו האיש

8. מדוע יש להתחשב בחלום? לא נדון בזה כעת.

9. אינני מצטט את הדברים בלשון בה נכתבו במקורם, אלא כותב ב"עברית מדוברת".

10. השמענו פעם על אפשרות להרוג את אלוקים?
אוי להם, שהאלוקים בו הם מאמינים, יכול להיהרג ע"י אנשים.

וכו' וכו'. היום הנוצרים הם עם ישראל האמתי, ואילו היהודים איבדו את "ישראליותם", ומחמת חטאם נידונו לשפלות-עולם.

אמנם, הם בהחלט שימשו כגרעין של "עם ישראל" החדש שנוצר, ועל ידי אותם יהודים שהאמינו בו בתחילה, יכלו הרבה מאומות העולם להצטרף ולהזדכך ולהיות חלק מ"עם ישראל" החדש.

מלך הכוזרים לא קבל את ההסבר ה"נפלא" הזה, מאחר ולא היה נראה לו הגיוני, שאלוקים יתגשם ויעבר אישה בתולה ויוליד וכו'.

קרא מלך הכוזרים לחכם מוסלמי, ושאלו לעיקרי אמונתו.
אמר המוסלמי:

אני מאמין באלוקים שברא את העולם בשישה ימים וכו'. אלוקים בחר בעם ישראל והיו לו ניסים גדולים וכו' ועם ישראל חטא, ולכן גורש מארצו.

לאחר שאלוקים התיימש מעם ישראל, שלח את נביאו מוחמד ועל ידו באה דת האיסלם. המוסלמי מדגיש, כי הם מתעבים את ההגשמה של הנוצרים, ולדידם אלוקים אינו מחולק לשלושה חלקים, אלא הוא אחד. ומוחמד היה **נביאו** המרכזי.

שאל מלך הכוזרים: מניין לך שיש בכלל דבר כזה שנקרא נביא? מי אמר שאלוקים מדבר עם בני האדם? האם זה הגיוני שאלוקים שכולו רוחני, ידבר עם בריה גשמית?

ענה לו המוסלמי, למה לא? הרי מפורסם וידוע שהיו לעם ישראל המוני נביאים, וחלק גדול מנבואותיהם כתובות אצלנו. שמותיהם ידועים: משה, אהרן, מרים, יהושע, שמואל, ירמיהו, ישעיהו, יחזקאל, עמוס, מיכה וכו'. כך שעצם הנבואה אינה מוטלת בספק כלל, ומוחמד היה נביא כמו כל שאר נביאי ישראל.

שמע זאת מלך הכוזרים ואמר לעצמו:

אמנם בתחילה לא חשבתי כלל לפנות אל היהודים, כיוון שראיתי עד כמה הם מושפלים, וחשבתי כי דעתם ניטלה מהם. אך אם גם הנצרות וגם האיסלם מתבססות על היהדות, אין ספק שצריך לפנות ולברר גם את המקור.

ואז פונה מלך הכוזרים אל החכם היהודי, ובתשובתו נדון פעם אחרת.

מה שהבאתי מכל זה הוא, שכל הדתות המרכזיות בעולם מודות בכך שעם ישראל הוא העם הנבחר (וכבר כתבתי שבהמשך נברר יותר את בחירת עם ישראל), אלא שכל אחת מהן סוברת שמכיוון שעם ישראל חטא, אלוקים החליפו.

כך שאויבינו הגדולים ביותר, הם הם המעצימים והמכריזים על בחירתנו בידי ה' יתברך.

וציפור לסיום:

לדעת הנוצרי, על עם ישראל נגזר להיות מושפל. ולשיטתו, עם ישראל לעולם לא יחזור לארץ ישראל.

שיבת ציון של ימינו, הינה מכת מוות תיאולוגית לדת הנוצרית, ולכן הם כל כך מתנגדים לה - מי בגלוי ומי במרמה.

יישוב חדש בשומרון (מתי היה דבר כזה?), מרעיש את העולם יותר מאשר רעב בסומליה, בית בירושלים, יותר חשוב מרצח עם בדארפור או בסוריה, והנפת דגל ישראל בהר הבית - יכולה לגרום למלחמת עולם שלישית.

מדוע?

כי זה באמת הנושא המרכזי של העולם היום.

הוותיקן אינו מכיר במדינת ישראל, כי זו סתירה לאמונתו, ושאר המדינות נלחמות נגד כל התקדמות בתהליך גאולתם של ישראל.

מכתב חמישי: היכרות - דת צם הוכחות והתמלאות

שלום רב!

סיפרנו במכתבנו הקודם, על מלך הכוזרים שהראוהו בחלום כי "כוונתך רצויה בעיני המקום, אך מעשיך אינם רצויים". דבר זה הביאו לחפש אחר המעשה הרצוי. מחלומו היה ברור לו שיש איזשהו מעשה רצוי (-ודאי שאלוקים גילה לבאי עולם מהו המעשה הרצוי), והוא הלך וברר מהו אותו מעשה רצוי.

בתחילה לא שאל את היהודים מחמת שפלותם, אך לאחר שראה כי גם הנוצרי וגם המוסלמי מבססים את אמונתם על תורת ישראל, הוא פנה אל החכם היהודי ושאלו על אמונתו.

אמר החבר: (החבר הוא החכם היהודי)

אני מאמין בה' אלוקי אברהם יצחק ויעקב, שהוציאנו ממצרים ונתן למצרים עשר מכות, וקרע לנו את הים, והאכילנו את המן ואת השלו, ונתן לנו את התורה במעמד הר סיני, והוציא לנו מים מן הסלע, וקרע לנו את הירדן, והביאנו אל ארץ ישראל ובנה לנו את בית הבחירה.

אמר מלך הכוזרים: חשבתי לא לשאול את היהודים, כי מרוב צרות השתבשה עליהם דעתם, והנה אני רואה שצדקתי.

היית צריך לומר שאתה מאמין באלוקים שברא את העולם, ברא אותך ואת כל יושבי תבל, ותחת זאת אתה מספר על מעשים פרטיים שקרו במהלך ההיסטוריה.

החבר לא בכדי בחר דווקא בדרך זו, ובהמשך דבריו הוא מסביר מדוע. אנסה כעת להסביר את תשובתו בכמה רמות.

הרמה הבסיסית היא עניין ההוכחה.

כלומר,

אין לנו שום הוכחה שאכן אלוקים ברא את העולם בשישה ימים (מלבד משום שכך כתוב בתורה). איש לא היה אז, ואיש לא ראה זאת ויוכל לספר לנו.

לעומת זאת, את מעמד הר סיני ישנם שישים ריבוא אנשים שראו, והם מעידים לנו על כך.

גם אם כעת הם כבר מתו, מ"מ אותם 600,000 איש שראו זאת, ספרו לבניהם, ובניהם

לנכדיהם, וכן על זו הדרך עד דורנו אנו.

משל למה הדבר דומה?

אשאל שאלה: האם הייתה אי פעם גלות? אולי אבותיהם של כל היהודים החיים בארץ כעת, כלל לא גלו ממנה, ומאז ומעולם משפחתם גרה בארץ ישראל?
אני לא חייתי בגלות, ולא ראיתיה. האם תוכלי להביא לי הוכחה שאכן עד לפני שנים לא רבות מיליוני יהודים החיים אתנו היום - הם או אבותם - גרו בגולה?

התשובה היא:

כן! ישנם מיליוני יהודים שראו זאת בעיניהם. לאותם האנשים ברור שהייתה גלות והם עלו ממנה. ממילא גם עבורנו, ישנם מיליוני עדים המעידים נאמנה ומספרים לנו עליה.

שאלה:

ומה נאמר בעוד מאתים שנה, כאשר כל העדים ימותו?

תשובה:

גם אז יהיה ברור כי הייתה גלות, ויהודי ארץ ישראל עלו אל הארץ בעצמם או אבותיהם. ומדוע? כי כל אב ספר לבנו על הגלות, והבן לנכד, וישנה מסורת ברורה שהייתה גלות.

כך גם ביחס למעמד הר סיני.

אבותינו היו שם וראו. עבורם לא היה כל ספק. הם סיפרו לבניהם, ובניהם לבניהם עד שהמסורת החיה עוברת באומה אודות ניסי ה' אלו: יציאת מצרים, קריעת ים סוף, מעמד הר סיני ומתן תורה, אכילת המן, בקיעת הירדן ונפילת חומות יריחו.

לצורך הדוגמא:

אין אף אומה ולשון הטוענים כי מאות אלפים ראו אירוע מעין זה ונשארו בחיים אחריו. הרי הן הנצרות והן האיסלם המספרות ניסים על מקימיהן, לשיטתם, מי ראה את הניסים הללו ומי מספר עליהם?

בדקי, תמיד יש אנשים בודדים המספרים כי הם ראו את זה (ובד"כ, המספרים לא באמת ראו זאת בעצמם...).

אולי יש הרבה אנשים **שמאמינים** שהנס היה, אולי גם **המספר אומר לנו** כי אלפי אנשים נכחו בנס, אך אין מצב שבו אלפי אנשים **מעידים כי אנו ראינו את הנס!**
רק ביהדות דבר כזה קיים.

מאות אלפים מעידים: **אנו היינו שם וראינו.**

והדבר קיים לכל אורך הרשימה המובאת לעיל.
ראינו את עשרת המכות.

ראינו את קריעת ים סוף.
אכלנו את המן (דבר שאי-אפשר לשקר בו, כי אחרת בניהם יאמרו להם: 'הנה השדות
שמיבולם אכלתם').
אכלנו את השלו.
הירדן נבקע.
וכו'.

היהדות היא דת עם הוכחות. שאר הדתות הינן סיפורים ללא שום הוכחה על קיומם.

נוכל להעמיק בהסבר זה.

הרי נכתב לעיל, שאם אלוקים רוצה מעשה מסוים, הרי שהוא חייב להודיע לנו מהו
המעשה הרצוי, אחרת לא נדע כיצד לעובדו.
מתן תורה הוא ההודעה על המעשה הרצוי.
עם שלם שמע מפי הגבורה את ה' מדבר אלינו ונותן תורה לעם ישראל.¹¹
שם הייתה ההודעה מהו המעשה הרצוי.
שם ה' הודיע לנו כיצד הוא רוצה שנעבוד אותו.

הסבר נוסף לתשובת החבר הינו, ייחודיות עם ישראל.

הזכרתי כבר במכתביי הקודמים, כי תורתנו איננה תורת האנושות, אלא תורת ישראל.
יתירה מזאת, אלוקינו אינו רק אלוקים בורא עולם, אלא "אלוקי ישראל". ועל כן, רק עם
ישראל חייב לשמור תר"ג מצוות, לעומת אומות העולם החייבות לשמור רק שבע.

אומר החבר למלך הכוזרים: האלוקים שאני מאמין בו, הוא אלוקים שבחר בעם ישראל.
כיצד אני מוכיח זאת? הנה ה' הוציא אותנו מצרים, והיכה את המצרים בעשר מכות, וקרע
לנו את הים, ונתן לנו את המן, והאכילנו את השלו, ונתן לנו את התורה, וקרע לנו את
הירדן, והכניס אותנו אל ארץ ישראל ובנה לנו את בית הבחירה.

הנוצרי והמוסלמי מאמינים באלוקים בורא עולם, כי לשיטתם (המוטעית!) הרי שאמונתם

11. אדייק יותר: עם ישראל לא יכל להכיל את דבר ה' בעצמו, ולכן לעיני כל העם הוסמך משה רבנו להביא
את דבר ה' מפי הגבורה.

כאמור לעיל, כל הדתות מסכימות, שמשה רבנו היה שליח ההשגחה לתת תורה לעם ישראל, וה' דיבר איתו
מבין שני הכרובים במשכן, כדכתיב: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה, הִנֵּה אֲנִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעָבֹר הָעֶנָן, בְּעָבֹר יִשְׁמַע הָעָם
בְּדַבְרֵי עֲמֹן, וְגַם-בְּךָ יֵאָמְרוּ לְעוֹלָם" (שמות יט, ט).

מחייבת במידה שווה את כל באי העולם.
אך אמונת ישראל אינה כן. תורת ישראל נועדה לעם ישראל. ולכן החבר פותח את דבריו
בדברים המבטאים את בחירת עם ישראל.

נשים לב לדבר מדהים!
הקב"ה בעצמו, כאשר נגלה לעם ישראל במעמד הר סיני, פתח במילים: "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים" (שמות כ, ב).
הוא אינו מכריז, כי הוא אלוקים בורא עולם.
אפילו דגש על כך שה' מנהל את העולם מובע כאן רק בדרך אגב.
הדגש הוא: "אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם".
הדגש הוא שאני, ה', בחרתי בעם ישראל, ולכן אני מתערב בטבע עבורם, ועושה להם
ניסים.
זה האלוקים שלנו. אלוקים הבוחר בעם ישראל.
ולשם מה? "מִבֵּית עֲבָדִים". עד כה הייתם עבדים לפרעה, כעת אתם עבדי ה'.
עבדי ה', כדי שתקבלו גזרותיו.
עבדי ה', ועליכם לשמור מצוותיו.

וברשותך, אסטה כאן מעט מהנושא לעניין מרכזי עבורך וצדדי בשבילי.
למדת הרבה בספר החינוך טעמן של מצוות,
והריני מודיעך, כי אין לי שום כוונה במסגרת זו לדון בטעמן של מצוות פרטיות.
דן אני רק בכלל.
והכלל הוא שאנו מקבלים את גזירות ה'.
מה שה' ציווה אנו מקיימים, בין אם אנו מבינים מדוע, ובין אם לאו.
אנו מבינים כי ה' בחרנו כדי לקיים מצוותיו.
אנו מחויבים בכך מכוח ציוויו, ובטוחים כי בדרך זו ייטב לנו.
ומטעם ציוויו בלבד אנו מעוניינים לעשות רצונו.

ההסבר הנוסף - המעמיק יותר, והמשמעותי יותר, בע"ה במכתב הבא.

בשבת לא ירד מן, וביום שישי ירד כפליים.
לא משנה כמה אדם אסף, תמיד היה לו עומר לגולגולת.
ביום רגיל היה אסור להשאיר למחרת, ומי שהשאיר – המן שגותר אצלו הבאיש מתולעים.
לעומת זאת, ביום שישי הכינו 'לחם משנה' גם לשבת, ולא הבאיש.
והחשוב ביותר לעניינו:
לפי מידת מעשיו הטובים של האדם, כך הגיע המן לידיו.
צדיק - המן ירד על פתח ביתו,
בינוני - היה צריך ללכת מעט ולאסוף,
ומי שעבר עבירה - היה צריך לטרוח למרחוק,
ואיזו בושה זו! הכל יודעים מהם מעשיו של האדם.
כדאי לו מהר לשוב בתשובה, כדי שלמחרת המן ירד סמוך לביתו...

ה' גם התערב במעשי הטבע בזמן המתאים כדי לעזור לעם ישראל.
עשר המכות: דם, צפרדע, כינים, ערוב, דבר, שחין, ברד, ארבה, חושך ומכת בכורות -
כולן למען הוצאת בני ישראל ממצרים (ולמען "יִדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֱלֹהֵי ה'" (שמות יד, ד)).
ה' קרע את ים סוף למען עם ישראל, ועוד ועוד.

במאמר מוסגר:

ישנם הטוענים על מכות מצרים, וכן על קריעת ים סוף, כי בדיוק היו גאות ושפל, וארבה
דרכו להגיע למצרים בכל מקרה מידי פעם, ומזג אוויר חריג הביא את הברד וכו'.
מבלי להיכנס לסוגיה האם זה מתאים לפשט הפסוקים ולדרשות חז"ל (כגון: "וְהָמַיִם
לָהֶם חוֹמָה מִיְמִינָם וּמִשְׂמָאלָם" (שמות יד, כב)), התשובה המהותית הרבה יותר גדולה.
כי גם לו יצדקו אותם טוענים, הרי זהו נס ה'! ה' יצר גאות ושפל בדיוק בזמן המתאים:
כאשר בני ישראל בים - בא השפל, וכאשר המצרים נכנסים - באה הגאות.
משה מכריז על מכת הארבה, וה' מביא אותה בדיוק לפי התאריך שמשה מודיע עליו
לפרעה.
מגיפת הדבר גם היא מותאמת לצורך ישראל.

כלומר,

גם אם ה' עושה זאת על פי אמצעי הטבע "שגרתיים", מ"מ הוא מנהל את העולם
ב"אמצעיו הטבעיים" בשביל ישראל.
השינוי שתפיסה זו יוצרת, הוא רק בשאלה כיצד ה' מתערב בטבע: האם דרך "שבירת"
מנהגו של עולם, או דרך התאמת מהלכו של עולם שיתוזמן בדיוק לרגע המתאים לעם
ישראל, אך בין כך ובין כך זוהי התערבות של ה' בבריאה ובמהלכה למען ישראל.

הביטוי העמוק ביותר לקשר שבין עם ישראל לקב"ה, הינו השראת השכינה בישראל, והתפשטות הנבואה.

מהי השראת שכינה, האמת היא שאינני יודע. השראת השכינה הינה רק במקדש, וכיום אנו חסרים את לב יהדותנו זה.

אך מקצת שבמקצת מהעניין, ישנו בכל בית בישראל:

"איש ואישה: זכו - שכינה ביניהן. לא זכו - אש אוכלתן" (סוטה ז ע"א).

קרבת אלוקים מיוחדת, שמי שחש אותה, מבין שאין אושר גדול ממנה עלי אדמות.

גם הנבואה הינה קרבת אלוקים.

רבים טועים בחשבם כי נבואה עניינה ידיעת העתידות.

זו טעות.

נכון שנבואה כוללת גם ידיעת העתידות, אך זהו הדבר הטפל שבנבואה.

עיקר הנבואה היא הדבקות בה.¹³ דבקות עילאית שאין לנשמה אושר גדול ממנה.

אכן,

- עם שמהלכיו הצבאיים וניצחונותיו את אויביו תלויים במדרגתו הרוחנית,
- עם שמצבו הכלכלי, כמות הגשם ואיכות גידולי האדמה, תלויים בעבודתו את אלוקיו,
- עם שה' משנה עבורו סדרי בראשית,
- עם כזה מבין שהמעולה שבברכות שבפרשת בחוקתי הינה: "וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים, וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם" (ויקרא כו, יב).

"אֲשֶׁרִי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעָם שֶׁה' אֱלֹקָיו" (תהילים קמד, טו).

"עם זו יצרת לי תהלתִי יספרו" (ישעיהו, מג, כא).

לעם ישראל יש תפקיד בעולם, שלשמו הוא נוצר: לספר תהילת ה'.

הסיפור בא בצורה דו כיוונית: מאתנו אל בורא עולם, ומבורא עולם אלינו.

אנו מצדנו שומרים את מצוותיו ומאמירים את שמו, והוא מצדו מתגלה בקשר שלו עם עם ישראל, ברוח החרישית הסובבת את מהלכי עולם למען עם ישראל, ובהשראת השכינה בישראל.

בהתאם לתפקיד זה, ניתנה לנו גם נשמה מיוחדת המתאימה לייעודה.

13. בביאור המושג 'נבואה', עיין בספר דרך ה' חלק שלישי, פרק ג סעיף ד.

רבש"ע יצר את נפשות עם ישראל בתכונות המתאימות לאתגר הרוחני של עם ה' מקבל תורה.

אותה יצירה נפשית ישראלית ייחודית המותאמת לתורה, קדמה לנתינת התורה בפועל, כפי שהדבר בא לידי ביטוי אצל האבות: אברהם, יצחק ויעקב, שקיימו את התורה אף קודם מעמד הר סיני.

"אתה בחרתנו מכל העמים,
אהבת אותנו ורצית בנו,
ורוממתנו מכל הלשונות,
וקידשתנו במצוותיך,
וקרבתנו מלכנו לעבודתך,
ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת".

בחירת ישראל כעם המרומם מכל העמים, מביאה כאן לשלוש מדרגות:
"וקידשתנו במצוותיך" - ה' מקדש את עמו ע"י המצוות. המצוות אינן רק עול עלינו, אלא הן נועדו בעיקר לקדש אותנו, לעשות אותנו טהורים יותר וקדושים יותר.
"וקרבתנו מלכנו לעבודתך" - עבודה זו היא עבודת הקרבנות שבמקדש.
זוהי מדרגה שכיום איננו מכירים אותה כלל.
השראת השכינה בישראל, וקרבת אלוקים בתענוג שאין כמותו.

אך מעל זה:
"ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת".
שם ה' נקרא עלינו.
עם ישראל אנחנו.¹⁴

כי עם ישראל הוא המקום להשראת השכינה ולקדש שם שמיים.
זוהי המדרגה העליונה יותר עלי אדמות שאפשר להגיע אליה.

14. מדוע גם בשם ישמעאל מופיע שם ה', לא זה המקום להסביר.

מכתב לביצוי: גיור משמעותי (צטרפות) "אתה בחירתנו" שלום רב!

גיור מהו?

התשובה הפשוטה היא, שגיור הינו הצטרפות לעם ישראל.
זוהי נכון!

גיור הוא קודם כל הצטרפות לעם ישראל, ואדגיש זאת בהקשר שכתבתי לעיל. שהרי אמונת ישראל היא קודם כל עם נבחר, ועל גביו קבלת התורה.

אך לא די בכך,

הפסוק המפורסם ביותר ביחס לגירות הינו: "עַמְךָ עָמִי וְאֵלֶיךָ אֶלְקֵי" (רות א, טז).

"עַמְךָ - עָמִי" זוהי הצטרפות לעם ישראל.

"וְאֵלֶיךָ - אֶלְקֵי" זוהי הצטרפות וקבלת עול תורת ישראל.

כי לאחר שנבחר העם היהודי ונתנה לו התורה, אין הצטרפות לעם ללא קבלת התורה, וגם אין הצטרפות לתורה ללא שייכות לעם.

כי לעם ישראל לאחר בחירתו יש מהות, והמהות הינה להקים "ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות יט, ו). מי שמעוניין רק ב"ממלכת" ללא ה"כהנים", או רק ב"גוי" ללא ה"קדוש" - אינו יכול להצטרף. בפרט על פי הנכתב לעיל, שרשב"ע יצר בעם ישראל נפשות המתאימות לתורה, הרי שההצטרפות לעם ישראל חייבת להיות מתוך התאמה לתכונותיו של העם - תכונות רוחניות המתאימות לשמירת המצוות.

אך את שואלת בכאב:

מה גרועה אני מכל יהודי אחר שפרק מעליו עול מצוות? מדוע עליו אומרים: "ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא" (סנהדרין מד ע"א), ואילו אני חייבת מראש לקבל עלי את הכל?¹⁵

אך התשובה טמונה בשאלה.

כבר הזכרנו שעל עם ישראל נאמר: "בְּנִימִים אֶתֶם לֵה' אֶלְקֵיכֶם" (דברים יד, א).

15. אינני נכנס כלל לדיון, מדוע הולכים בשייכות לעם ישראל על פי האמא ולא על פי האבא, כיוון שלא באתי לדון בפרטים, אלא בכלל.

בן תמיד נקרא בן. גם אם הוא מצער את אביו, גם אם הוא מכעיס את אביו, ואפילו אם הוא מבעט באביו.

היהודי תמיד יישאר בן לאביו שבשמיים.¹⁶

אך למי שלא נולד בן, עצם היכולת להצטרף ולהיות כאחד הבנים, היא כשלעצמה חידוש גדול.

במשפחה "רגילה" לא פשוט "לאמץ" ילד. זה אפשרי, אך בתנאי שהילד יקבל עליו את כללי הבית.

וכאן, הקב"ה, מאהבתו את כלל האנושות, נותן לגרים להצטרף לעם ישראל, ולא בכדי: הן אברהם אבינו נקרא "אב־הָמוֹן גוֹיִם" (בראשית יז, ד), אך תנאי בסיסי הוא שיקבל עליו עול מצוות.

למה הגר מצטרף?

האם הוא מצטרף למצבו הכלכלי הטוב של עם ישראל?

האם הוא מצטרף למצבו הביטחוני הנהדר?

האם הוא מצטרף "סתם" כי הוא תושב ארץ ישראל?

לא!

הוא מצטרף ל"אתה בחרתנו"!

הוא מצטרף לעם אותו בחר ה'!

הוא מצטרף לייעודו של עם ישראל - לספר תהילת ה'!

גם הוא נהיה כעת בן לה'!

לבחירה הזו יש משמעות:

"אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו".

אי אפשר להפריד בין החלקים.

בחירת עם ישראל וייעוד עם ישראל כוללים גם את קבלת התורה,¹⁷

והרצוה להיות חלק מהעם הנבחר,

16. זוהי עצמיותו שאינה ניתנת להמרה, אך חובתה העצומה בצידה, וכל מי שאיננו מקיים תורה פוגם בזה הרבה מאוד. במשפט "ישראל שחטא" וכו' אין הקלה על האדם, אלא קביעה החלטית ומחייבת.

17. אני יודע שצריך עוד מכתב המסביר כיצד הגיעו מהתורה שניתנה למשה בסיני, למצב היהדות היום, ומדוע ישנם מנהגים שונים בין העדות וכולם לגיטימיים, ואילו הרפורמים אינם לגיטימיים. אם תרצי, בפעם אחרת ארחיב בעניין, אך ביחס לרפורמים אסור לי לשתוק. צריך לדעת שבאופן בסיסי אנו עובדים את ה' בדרך בה ציווה שנעבוד אותו. איננו ממציאים דת מדענתו, אלא אנו לומדים את התורה שהוא נתן לנו, כדי לדעת כיצד לעובדו. פרשנויות שונות בתורה, על פי הדרכים שהתורה נלמדת בהן (שעוד צריך ברור מה הן), הן לגיטימיות. אך "תיקונים" בתורה ו"התאמתה לרוח הזמן", אינם לגיטימיים.

הרפורמים אינם מפרשים את התורה על פי המקובל בדרכי לימוד התורה. הם לוקחים ממנה את הנראה להם, וממציאים מצוות כפי דעתם. לכן גם אם הרפורמים כאנשים הם יהודים, הרפורמה איננה יהדות אלא דת אחרת (וגיורם, כמובן, אינו גיור), כמו כל דתות השקר, שלא נתנו מאת בורא עולם, אלא הומצאו ע"י בני אדם.

צריך להבין מהי משמעותו של עם נבחר.
המשמעות של בחירת עם ישראל היא קבלת התורה,
והיישום המעשי שלה הוא שמירת המצוות.

וברשותך אתרומם למדרגה נוספת.
הרי הזכרנו שעם ישראל אינו "רק" עם שומר מצוות.
עם ישראל הינו עם שהשכינה שורה עליו.
אמנם המצוות הינן האמצעי להגיע לידי השראת השכינה, ולכן חשוב שכל יהודי ישמור
מצוות, כי בכך הוא מקדם (או חלילה מרחיק) את העם מהשראת השכינה,
אך המהות היא עם עם קשר ישיר עם הקב"ה.
עם שה' יתברך שוכן בתוכו.

כאשר גר מתגייר,
הוא לא רק מצטרף לעם ישראל,
וגם לא רק מקבל עליו את עול ונעם תורת ישראל.
הוא מצטרף אל הקשר המיוחד עם הקב"ה.
הוא מתקדש ומיטהר, ובכך מסתופף תחת כנפי השכינה.

כן!
אשרי הגרים שהגיעו להכרה כזו!
הכרה מהו עם ישראל,
הבנה מהי תורת ישראל,
והשתוקקות וכמיהה להסתופף תחת כנפי השכינה.

דווקא משום שאביך יהודי ודם יהודי זורם בעורקיך, תוכלי לחוש את הדברים הרבה
יותר טוב.

את מוזמנת להצטרף.
להצטרף לעם בו בחר רבש"ע לתת לו תורה.
להצטרף לחיי קדושה וטהרה, אשר הנוהג בהם אשריו בעולם הזה, וטוב לו לעולם הבא.
להצטרף אל היופי שבשמירת תורה ומצוות.
ולהצטרף להיות בת אהובה לה' אלוקיה.

